

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ANDROMACHE
(Andromaque)

treurspel in vijf bedrijven

door

Jean Racine

Vertaling : Laurens Spoor

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2009
Nr.2194

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd. Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Laurens Spoor-Amsterdam

TARIEFCODE C7

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ANDROMACHE* op te voeren moet de naam van auteur *JEAN RACINE* ; *vert. Laurens Spoor* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1994/220/38
ISBN 9789038503172

© 1994 Toneelfonds J. Janssens/Laurens Spoor
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES:

ANDROMACHE, weduwe van Hector, krijgsgevangene van Pyrrhus

PYRRHUS, zoon van Achilles, koning van Epirus

ORESTES, zoon van Agamemnon

HERMIONE, dochter van Helena, verloofde van Pyrrhus

PYLADES, vriend van Orestes

CLÉONE, vertrouweling van Hermione

CÉPHISE, vertrouweling van Andromache

PHOENIX, opvoeder van Achilles en nadien van Pyrrhus

Gevolg van Orestes

Het stuk speelt in Buthrotum, een stad in Epirus, in een zaal van het paleis van Pyrrhus.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: ORESTES, PYLADES

ORESTES

Jawel, nu ik zo'n toegewijde vriend terugvind,
Verkrijgt mijn lot beslist een ander aangezicht;
En 't lijkt wel of zijn razernij al wat geluwd is
Sinds het ons hier herenigd heeft. Wie had gedacht
Dat deze hem zo slecht gezinde kust Orestes
Weer oog in oog zou laten staan met Pylades?
Dat jij, nadat je 'n half jaar spoorloos was verdwenen,
Je weer aan 't hof van Pyrrhus bij me voegen zou?

PYLADES

Ik dank de Hemel, die mij steevast de terugtocht
10 Naar Griekenland belette, sinds die zwarte dag
Waarop het woest geweld der golven onze schepen
Uiteenjoeg, vrijwel in het zicht van deze kust.
Hoe heb ik in mijn ballingschap om u geleden!
En hoeveel tranen heeft uw rampspoed mij ontlokt,
Terwijl ik telkens weer nieuw onheil voor u vreesde
Dat ik als droeve vriend niet met u delen kon!
Vóór alles baarde die zwaarmoedigheid mij zorgen
Waarom ik u zo lang ten prooi heb moeten zien:
Ik vreesde dat de Hemel u als wrede balsem
20 De dood had toegestaan die u voortdurend zocht.
Maar u staat voor mij. Heer; en ik waag vast te stellen
Dat een veel milder lot u naar Epirus voert,
Want een gevolg in vol ornaat laat zich niet rijmen
Met een vertwijfeld man die hunkert naar de dood.

ORESTES

Helaas! Wie weet welk lot mijn schreden richt? Mijn liefde
Dwingt mij hier 'n ongenaakbare te zoeken, maar
Wie kan voorspellen hoe mijn toekomst uit zal vallen?
En of mij hier het leven wacht dan wel de dood?

PYLADES

Nee maar! Uw slaafse hart laat de beschikking over
30 Uw leven aan de liefde? Welke tovermacht
Doet u zoveel doorstane kwellingen vergeten,
Verlamt uw wil en ketent u weer aan haar vast?
Als u Hermione in Sparta niet kon winnen,
Zou zij dan in Epirus meer genegen zijn?
Beschaamd door zoveel onbeantwoorde gevoelens
Zwoer u haar af; althans, u sprak niet meer van haar.
Dus u bedroog mij, Heer.

ORESTES

Ik heb mijzelf bedrogen.
Vriend, kwel geen ongelukkige die van je houdt:
Hield ik mijn hartsgeheimen ooit voor jou verborgen?
40 Jij hebt mijn liefde zien ontvonken indertijd,
En toen zij later door haar vader Menelaos
Werd toegezegd aan Pyrrhus, omdat hij de wraak
Van diens familie had volvoerd, heb je het vlijmend
Verdriet gezien dat mij de zeeën overjoeg.
Tot overmaat van ramp zag ik toen jouw bereidheid
Om mij, beklagenswaardige, waarheen dan ook
Te volgen, mij voor wanhoopsdaden te behoeden,
Kortom: mij dagelijks te redden van de dood.
Maar toen 'k mij -bij dat alles- trachtte voor te stellen
50 Hoe zij haar charmes rijkelijk aan Pyrrhus schonk,
Verlangde ik, zoals je weet, in blinde woede
Haar door vergetelheid te straffen voor haar hoon.
Mijn overwinning scheen een feit, al mijn gevoelens
Hield ik voor haatgevoelens, en terwijl ik op
Haar kilheid schold en op haar schoonheid afdong, heb ik
Haar uitgedaagd mij ooit nog te doen wankelen.
Zo dacht ik mijn genegenheid voor haar te smoren.
In deze zoete waan ging ik naar Griekenland,
Alwaar een bondgenootschap bleek gevormd van vorsten
60 Die zich aan grote dreiging zagen blootgesteld.
Ik sloot mij bij hen aan. Het najagen van krijgsroem
Zou, naar ik meende, al mijn aandacht opeisen,
Mij mijn voormalige slagvaardigheid hergeven
En 't laatste restje liefde bannen uit mijn hart.
Maar hoe geraffineerd zit 't lot mij op de hielen

En drijft het mij de valstrik in die ik juist mijd:
Alom weerklinkt de roep om sancties tegen Pyrrhus;
Heel Griekenland tref ik in staat van rep en roer,
Omdat hij én zijn afkomst én zijn eed verloochent
70 Door aan zijn hof de staatsvijand Astyanax,
De arme jonge zoon van Hector, op te voeren,
Eén prins wie 't puin van Troje niet bedolven heeft.
Om hem te redden heeft Andromache de sluwe
Odysseus met een list bedrogen: het is niet
Haar eigen kind geweest dat men haar uit de armen
Gerukt heeft en heeft omgebracht als was 't haar zoon.
'k Hoor ook dat Pyrrhus voor Hermione geen oog heeft,
Dat hij zijn hart en kroon een ander toebedenkt,
Dat Menelaos 't niet gelooft en zich geërgerd
80 Beklaagt omtrent het uitstel van hun huwelijk.
De zorgen die hem plagen, wekken stille vreugde
Bij mij. Maar al geniet ik ook van mijn triomf,
't Blijkt inbeelding dat het uitsluitend wraakgevoel is
Dat mij in vuur en vlam zet: de ondankbare
Had weldra in mijn hart haar plaats weer ingenomen.
Mijn slecht gedoofde hartstocht was weer opgegloeid;
Ik voelde dat mijn haat zijn langste tijd gehad had,
Of beter: dat mijn liefde ongebroken was.
Dus ding ik naar de rol van spreekbuis aller Grieken.
90 Ik word op Pyrrhus afgestuurd en ga op reis
Om te bezien of ik aan hem die knaap, wiens leven
Zovelen in beroering brengt, ontrukken kan;
Maar eerder nog hoop ik hem mijn prinses te kunnen
Ontstelen in de plaats van die Astyanax!
Want denk niet dat mijn dubbel opgelaaide hartstocht
Voor welk gevaar dan ook terugdeinst. Aangezien
Na zoveel afmatting mijn weerstand is gebroken,
Geef ik mij verder blindweg over aan het lot.
Ik heb haar lief, ik zal haar vinden, haar bepraten,
100 En haar vanhier ontvoeren, of het wordt mijn dood.
Maar jij, die Pyrrhus kent, wat denk je dat hij doen zal?
Zeg mij wat omgaat aan zijn hof en in zijn hart.
Acht hij zich nog aan mijn Hermione gebonden,
Of geeft hij mij terug wat hij mij heeft ontroofd?

PYLADES

'k Zou u misleiden, Heer, als ik u deed geloven
Dat hij bereid is haar nog aan u af te staan.
Niet dat hij zo met zijn verovering verguld is,
Zijn hartstocht is voor Hector's weduwe ontbrand;
Hij houdt van háár, maar zij beantwoordt tot dusverre
110 Zijn liefde slechts met onverbiddelijke haat;
En elke dag opnieuw tracht hij consideratie
Of angst te wekken bij zijn krijgsgevangene.
Hij dreigt haar zoon, die hij haar afnam, te vermoorden,
Drijft haar tot tranen, die hij dadelijk weer stelt.
Hermione zag minstens honderd maal hoe deze
Getergde minnaar zich tot slot weer buigt voor haar,
Haar vol verbittering het hof maakt en zich eerder
Uit woede dan uit liefde aan haar voeten werpt.
Verwacht u daarom niet dat iemand hier kan instaan
120 Voor 'n hart dat Pyrrhus zelf zo weinig meester is:
Wie weet trouwt hij nog met degene die hem koud laat,
Mijn Heer, en wreekt hij zich op haar die hij bemint.

O RESTES

Hoe vat Hermione het op dat hij hun bruiloft
Steeds uitstelt en niet vatbaar voor haar charmes blijkt?

PYLADES

Hermione kijkt ogenschijnlijk onbewogen
Op de afvalligheid van haar verloofde neer,
En lijkt gerust dat hij haar weldra op zijn knieën
Zal bidden om vergiffenis en zielsverheugd
Zal zijn als zij die schenkt. Ik echter zag de tranen
130 Die zij in stilte stort omdat hij haar versmaadt;
Steeds tot vertrek geneigd, maar telkens toch weer blijvend,
Roept zij soms zelfs Orestes als haar redder aan.

O RESTES

Ach! Pylades, als ik dat kon geloven, wierp ik
Mij nu terstond...

PYLADES

Mijn Heer, volbreng uw missie eerst.
U wacht hier op de koning: meld dat alle Grieken

De uitlevering vorderen van Hector's zoon.
In plaats dat hij die zoon van zijn beminde prijsgeeft,
Laait door zo'n kille eis zijn liefde voor haar op.
Wil men hen scheiden, dan zal hij zich juist meer hechten
140 Aan haar. Dring aan, vraag alles, opdat hij niets geeft.
Hij komt.

O R E S T E S

Ga jij de harteloze voorbereiden
Op 't weerzien met een minnaar die slechts komt voor haar.

Scène 2: PYRRHUS, ORESTES, PHOENIX

O R E S T E S

Laat mij, voor ik als tolk van alle Grieken optreed,
Mijn dank belijden dat hun keuze viel op mij,
En laat mij, oog in oog met u, mijn vreugde uiten
150 Achilles' zoon te zien, die Troje overwon.
Uw wapenfeiten prijzen wij gelijk de zijne.
Hij velde Hector, Troje werd door u geveld.
Uw heldenmoed heeft aangetoond dat niemand anders
Achilles' plaats kon innemen dan u, zijn zoon.
Maar hij had nooit gedaan wat Griekenland vol afschuw
U wèl ziet doen: 't Trojaanse Huis weer oprichten
Door uit misplaatste deernis hier de laatste nazaat
Die 't krijgsgewoel ontkomen is te koesteren.
Herinnert u zich, Heer, dan soms niet meer die Hector?
Wel, wij herinneren hem ons maar al te goed.
Zijn naam doet onze weduwen en dochters ijzen,
En in heel Griekenland vindt men niet één gezin
Dat van diens zoon geen rekenschap verlangt voor 'n vader
160 Of man die Hector uit hun midden heeft gerukt.
En wie zal zeggen wat die zoon eens zelf van plan is?
Hij landt misschien, zoals zijn vader, op een dag
In onze havens, steekt de brand in onze schepen
En jaagt ze met zijn toortsen op naar open zee.
Mag ik u mijn gedachten vrijelijk ontvouwen?

U moet zich hoeden voor het loon van al uw zorg:
Als dit serpent straks aan uw borst tot volle wasdom
Gekomen is, dan straft het u voor zijn behoud.
Geeft u gehoor aan het verzoek van alle Grieken
170 En waarborgt u hun wraak, alsook uw leven, Heer;
Ontdoe u van een vijand die zij te meer duchten
Daar hij eerst u bevechten zal, en daarna hen.

PYRRHUS

Om mijn persoon is Griekenland te zeer bekommerd;
Ik waande het in ernstiger problematiek
Verwikkeld, en ik had een zaak van meer allure
Verwacht toen ik de naam van zijn gezant vernam,
Mijn Heer. Wie kon vermoeden dat men voor zo'n kwestie
De zoon van Agamemnon af zou vaardigen;
Dat een compleet en roemrucht volk zo diep kon zinken
180 Dat 't een komplot smeedt tegen 't leven van een kind?
Aan wie wil men dat ik hem offer? Kan zijn leven
Nog altijd worden opgeëist door Griekenland?
Moet ik als enige van alle Grieken afzien
Van 'n krijgsgevangene die ik door loting kreeg?
Jawel, mijn Heer: toen op het smeulend puin van Troje
De overwinnaars met bebloede hand hun buit
Verdeelden, wees het lot – waar niemand toen aan tornde –
Aan mij zowel Andromache toe als haar zoon.
Odysseus kreeg de trieste Hecuba; uw vader
190 Vertrok naar Argos met Cassandra in zijn zog.
Liet ik op hun gevangenen soms aanspraak gelden?
Heb ik de vruchten van hun oorlogsroem geplukt?
Men vreest dat Hector's zoon eens Troje doet herrijzen
En mij het levenslicht ontnemt dat ik hem laat.
Zo'n hersenschim, Mijn Heer, zaait te veel ongerustheid:
Zo ver vooruit zie ik de rampen niet op komst.
Wanneer ik mij bedenk hoe die stad eertijds prat ging
Op hoge transen en op helden zonder tal
– De Koningin van Azië – en mij vervolgens
200 Weer voor de geest haal hoe het Troje is vergaan,
Dan zie ik louter torens onder as bedolven,
'n Rivier gekleurd door bloed, een doodstil achterland,
Een kind in ketenen, en acht ik het ondenkbaar
Dat Troje in zo'n situatie zint op wraak.

En hadden wij 't verderf van Hector's zoon gezworen,
Waarom heeft men daar dan een vol jaar mee gedraald?
Kon men hem aan de borst van Priamus niet doden?
Het massagraf dat Troje werd bood plaats genoeg.
Niets was toen ongeoorloofd: kinderen en grijsaards
210 Beriepen zich destijds vergeefs op weerloosheid;
De nachtelijke overwinningsroes verleidde
Ons tot een brute slachting in het wilde weg.
Ook ik heb op de overwonnenen mijn woede
Gekoeld. Maar dan mijn wreedheid niet beteugelen,
En mij, in weerwil van de deernis die mij aangrijpt,
Opzettelijk besmeuren met het bloed van 'n kind?
Nee, Heer; laat Griekenland zijn prooi maar elders zoeken
En niet op dit restant van Troje jacht maken.
Aan mijn vijandigheden is een eind gekomen;
220 Wat bleef bewaard van Troje, blijft bewaard bij ons.

ORESTES

U weet heel goed door welk bedrog een zogenaamde
Astyanax de executie onderging
Die was bestemd voor Hector's zoon; de Grieken jagen
Niet meer op de Trojanen, Hector is hun doel.
Jazeker: in de zoon vervolgen zij de vader;
Door 't bloed dat hij vergoot riep hij een wraaklust op
Die louter met zijn eigen bloed gestild kan worden,
Al moeten zij dat in Epirus zoeken, Heer.
Voorkomt u dat.

PYRRHUS

Geenszins. Ik wacht hun komst met
vreugde.

230 Laat hen Epirus als een tweede Troje zien;
Laat hen maar in hun bloeddorst geen verschil zien tussen
De overwinnaars en de overwonnenen.
't Is niet de eerste keer dat Griekenland met onrecht
Aan de verdiensten van Achilles afbreuk doet.
Toen profiteerde Hector daarvan, Heer; en eenmaal
Doet mogelijk zijn zoon daar ook zijn voordeel mee.

ORESTES

In u moet Griekenland dus een rebelse zoon zien?

PYRRHUS

Won ik een oorlog om afhankelijk te zijn?

ORESTES

Hermione zal u verzoenen met haar vader
240 En u tot andere gedachten brengen, Heer.

PYRRHUS

Hermione, mijn Heer, kan mij bekoren, zonder
Dat ik de slaaf van Menelaos hoef te zijn;
Misschien zelfs weet ik ooit de eisen van mijn status
Te combineren met de eisen van mijn hart.
Maar u kunt haar ontmoeten: ik weet dat de dochter
Van Helena een bloedverwante van u is.
Daarna houd ik u hier niet langer op en kunt u
De Grieken van mijn weigering verslag gaan doen.

Scène 3: PYRRHUS, PHOENIX

PHOENIX

Mijn Heer, u stuurt hem regelrecht naar zijn gebiedster?

PYRRHUS

250 Men zegt dat hij haar lange tijd aanbeden heeft.

PHOENIX

Maar als dat vuur weer oplaait? Als hij haar zijn hart
schenkt,
En als zij dat ditmaal in dank aanvaarden zou?

PYRRHUS

Laat hen elkaar beminnen; laat haar maar vertrekken!
Laat hen maar zwijmelend terug naar Sparta gaan:
Al onze havens, Phoenix, zijn voor hen geopend.
Dat zij me van een knellend juk verlossen mag!

PHOENIX
Mijn Heer...

PYRRHUS
Te zijner tijd verklaar ik mij wel nader;
Daar komt Andromache.

Scène 4: PYRRHUS, ANDROMACHE, CÉPHISE

PYRRHUS
Zocht u hier mij, Mevrouw?
Is 't mij vergund mij met zo'n zoete hoop te vleien?

ANDROMACHE
260 Ik was op weg naar waar mijn zoon gegijzeld wordt.
Daar u mij eenmaal daags een samenzijn veroorlooft
Met al wat mij van Hector en van Troje rest,
Was ik van plan met hem wat tranen te vergieten,
Mijn Heer: ik heb mijn zoon vandaag nog niet omhelsd.

PYRRHUS
De Grieken zullen – mag ik hun paniek geloven –
U weldra nieuwe gronden geven tot verdriet.

ANDROMACHE
En waardoor mogen zij dan wel zo opgeschrikt zijn?
Is hun soms een of andere Trojaan onglipt?

PYRRHUS
Hun haat voor Hector is bepaald nog niet verdwenen:
270 Zij vrezen thans zijn zoon.

ANDROMACHE
Die is het vrezen waard!
Een onfortuinlijk kind dat niet beseft dat Pyrrhus
Zijn heer is, noch dat hij de zoon van Hector is.

PYRRHUS

Hoe 't zij, bij monde van de zoon van Agamemnon
Verlangt heel Griekenland zijn dood, en wel met spoed.

ANDROMACHE

En u zult een zo ongenadig vonnis wijzen?
Is 't mijn belang dat hem misdadig maakt? Helaas!
Men vreest niet dat hij eens zijn vader's dood zal wreken,
Men vreest dat hij de tranen van zijn moeder droogt.
Hij kan mijn vader en mijn echtgenoot vervangen,
280 Maar alles moet ik prijsgeven, en steeds aan u.

PYRRHUS

Mevrouw, mijn weigering heeft u behoed voor tranen.
De Grieken dreigen daarom thans met krijgsgeweld;
Maar ook al zullen zij opnieuw de zee doorklieven,
En hier uw zoon met duizend schepen vorderen,
Al kost het zoveel bloed als Helena deed stromen,
Al zie ik tien jaar later mijn paleis in as,
Ik zal niet aarzelen om hem te hulp te snellen
En met mijn leven 't zijne te verdedigen.
Maar gunt u mij bij dit gevaar dat ik omwille
290 Van u trotseer niet een wat minder kille blik?
Gehaat door alle Grieken, alom aangevallen,
Moet ik ook vechten tegen uw hardvochtigheid?
Ik maak mij sterk voor u. Rechtvaardigt dat mijn hoop niet
Dat u een hart aanvaarden zult dat naar u smacht?
Behoef ik u, nu ik mij voor u in de strijd stort,
Niet langer tot mijn vijanden te rekenen?

ANDROMACHE

Wat wilt u, Heer; en wat zal Griekenland niet zeggen?
Geeft zo'n verheven hart aan zoveel zwakheid toe!
Wilt u dat een zo schoon en edel oogmerk doorgaat
300 Voor de bevlieging van een liefdedronken brein?
Een krijgsgevangene, misnoegd, zichzelf een kwelling,
Verlangt u dat Andromache u zo bemint?
Wat vindt u zo bekoorlijk aan bedroefde ogen
Die u tot eindeloos geweest veroordeeld hebt?
Uw vijand's leed eerbiedigen, verdrukten redden,
Een moeder met haar zoon herenigen, hem voor

De haat van honderd volkeren behoeden, zonder
Dat ik zijn leven moet betalen met mijn hart,
Hem – desnoods zonder mij – een toevluchtsoord
verschaffen,
310 Dàt is een streven dat Achilles' zoon betaamt.

PYRRHUS

Nee maar! Uw woede is nog altijd niet verzadigd?
Hoe duurzaam is uw haat? Hoe eindeloos uw wraak?
Ik heb verderf gezaaid, in Phrygië veelvuldig
Mijn hand gedrenkt in 't bloed der uwen, dat is waar;
Maar hoe werd ik op mijn beurt doelwit van uw ogen!
Hoe hebben zij hun tranenvloed op mij verhaald!
Hoe hebben zij mij opgescheept met schuldgevoelens!
Al wat ik Troje aandeed, deed u mij weer aan:
Verslagen, vastgeketend, weggeteerd door wroeging,
320 Verzengd door groter vuren dan ik zelf ontstak;
Ten prooi aan zorgen, tranen, rusteloze hartstocht...
Helaas! Was ik ooit zo onmenselijk als u?
Wij hebben nu elkaar genoeg gestraft, en onze
Gezamenlijke tegenstanders nopen ons
Tot eendracht. Zeg, Mevrouw, dat ik althans mag hópen,
En 'k geef uw zoon terug, zal hem een vader zijn,
Leer hem zijn volk te wreken, en ik straf de Grieken
Zowel voor uw ellende als voor die van mij.
Eén blik van u, en niets wat mij weerhoudt: uw Troje
330 Kan uit de as herrijzen, en in minder tijd
Dan met de inneming ervan gemoeid was, roep ik
In de herbouwde stad uw zoon tot koning uit.

ANDROMACHE

Heer, al dat schoons kan ons ternauwernood nog raken:
Ik heb 't hem, toen zijn vader leefde, óók beloofd.
Nee, nee, gewijde muren, jullie die mijn Hector
Niet kon behouden, jullie zien ons nimmermeer!
Rampzaligen verlangen minder grote gunsten:
Mijn tranen smeken u slechts dat u ons verbant.
Sta toe dat ik ver weg van u en alle Grieken
340 Mijn zoon verberg, Heer, en mijn echtgenoot beweën.
Uw liefde voor ons deed reeds te veel haat ontvlammen:
Keert u toch weer terug naar uw Hermione.

PYRRHUS

En kan ik dat, Mevrouw? U foltert mij! Hoe schenk ik
Mijn hart aan haar zolang u het gevangen houdt?
Ik weet: men stelde haar mijn liefde in 't vooruitzicht,
En zij kwam naar Epirus om vorstin te zijn.
Het lot bracht u hier beiden heen, u om geketend
Te worden, haar om anderen te ketenen.
Maar deed ik iets om bij haar in de smaak te vallen?
350 Kan iemand zien wat uw bekoorlijkheid vermag
En hoe de hare doel mist, zonder vast te stellen
Dat zij hier wordt gekluisterd en dat u hier heerst?
Ach! Hoe verheugd was zij als één der liefdeszuchten
Die ik voor u bestem zou afdwalen naar haar!

ANDROMACHE

Waarom ook zou zij wars zijn van uw liefdeszuchten?
Gedenkt zij soms uw wapenfeiten niet in dank?
Betreurt zij Troje? Hector? Is zij soms haar liefde
De as verschuldigd van haar man? En wat voor man!
Ach! Kwellende herinnering! Zijn dood alleen al
360 Heeft aan uw vader de onsterfelijkheid verschaft:
Zijn hele krijgsroem dankt hij aan het bloed van Hector;
En door mijn tranen slechts kent men uw beider naam.

PYRRHUS

Nu goed, Mevrouw, nu goed, ik moet mij voor u buigen:
Vergeten moet ik u, of hâten liever nog.
Ja, te hartstochtelijk heb ik naar u gehunkerd
Om nu te eindigen in onverschilligheid.
Realiseer u dat mijn hart, als het niet langer
Onstuimig kan beminnen, vurig haten moet.
En ik ben niets ontziend in mijn gerechte woede:
370 De zoon zal boeten voor zijn moeder's weigering;
Zijn uitlevering wordt geëist, en mijn ambitie
Gaat verder dan het redden van ondankbaren.

ANDROMACHE

Helaas! Hij zal dus sterven! Hij heeft immers louter
Zijn moeder's tranen en zijn onschuld als verweer;
Maar niet ondenkbaar is dat door zijn dood het einde
Van mijn ellende eveneens bespoedigd wordt.